

Απαντήσεις στο: **ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΤΕΚΝΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΕΚΝΩΝ ΥΠΗΛΛΗΛΩΝ ΣΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ ΣΤΟ ΜΑΘΗΜΑ "ΦΥΣΙΚΗ ΘΕΤΙΚΗΣ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗΣ"**
(06 - 09 - 2012)

ΘΕΜΑ Α

A1. α, A2. β, A3. β, A4. α, A5. Σ, Σ, Λ, Λ, Σ

ΘΕΜΑ Β

B1. Σωστό είναι το β. Διότι, από το διάγραμμα προκύπτουν οι σχέσεις:

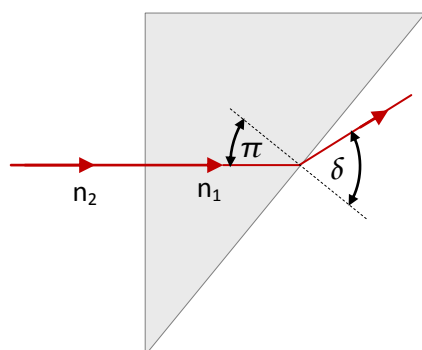
$$T_B = 2T_A \Leftrightarrow \frac{2\pi}{\omega_B} = 2 \frac{2\pi}{\omega_A} \Leftrightarrow 2\omega_B = \omega_A \quad (1) \text{ και}$$

$$2I_B = I_A \Leftrightarrow 2\omega_B Q_B = \omega_A Q_A \quad (2)$$

Που, με διαίρεση κατά μέλη, δίνουν $Q_A = Q_B$, άρα: $\frac{Q_A}{Q_B} = 1$

B2. Σωστό είναι το γ, δηλ. $\lambda_1 < \lambda_2$.

1^{ος} τρόπος εξήγησης (σύμφωνα με το βιβλίο Φυσικής Γενικής Παιδείας)

Επειδή κατά την έξοδό της από το πρίσμα η φωτεινή ακτίνα αποκλίνει από την κάθετο στο σημείο πρόσπτωσης, πρέπει το υλικό που περιβάλλει το πρίσμα να είναι οπτικά αραιότερο. Αυτό σημαίνει ότι η ταχύτητα του φωτός στο υλικό αυτό πρέπει να είναι μεγαλύτερη. Επειδή η συχνότητα δεν αλλάζει, τότε σύμφωνα με τη θεμελιώδη σχέση της κυματικής $v = \lambda f$, το μήκος κύματος στο υλικό έξω από το πρίσμα πρέπει να

είναι μεγαλύτερο.

2^{ος} τρόπος (με το νόμο του Snell)

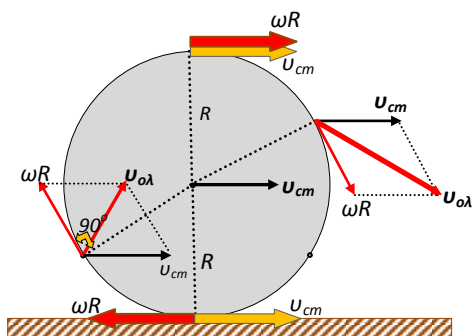
Από το σχήμα φαίνεται ότι $\delta > \pi$, άρα $\frac{n_1 \sin \delta}{n_2 \sin \pi} > 1$, απ' όπου σε συνδυασμό με το νόμο

του Snell ($\frac{n_1 \sin \delta}{n_2 \sin \pi} = \frac{n_1}{n_2}$) προκύπτει $\frac{n_1}{n_2} > 1$. Άρα:

$$n_1 > n_2 \Leftrightarrow \frac{c}{v_1} > \frac{c}{v_2} \Leftrightarrow v_1 < v_2 \xrightarrow{v = \lambda f} \lambda_1 f < \lambda_2 f \Leftrightarrow \lambda_1 < \lambda_2$$

(Η συχνότητα f της ακτινοβολίας δεν αλλάζει κατά τη μετάβασή της από το ένα υλικό στο άλλο).

B3. Σωστό είναι το β. Δηλαδή κάθε κύλινδρος θα μετατοπιστεί κατά 5 cm.

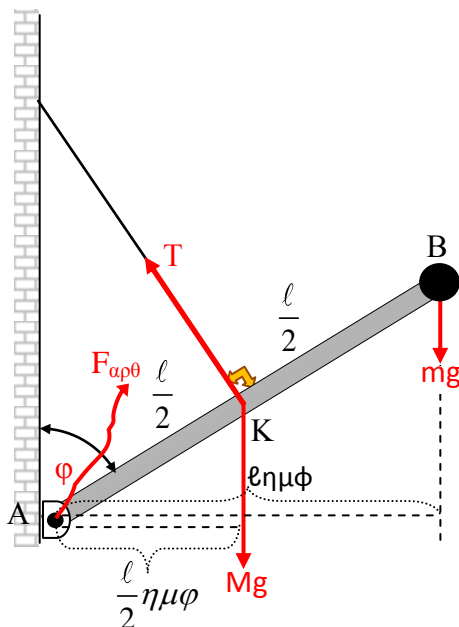
Αιτιολόγηση: Όπως φαίνεται στο σχήμα, κάθε σημείο των κυλίνδρων έχει δύο ταχύτητες: μια λόγω μεταφορικής κίνησης, ίση με την ταχύτητα $u_{c.m}$ του κέντρου μάζας, και μία λόγω στροφικής κίνησης ίση με ωR ή ωR (R η εξωτερική ακτίνα των κυλίνδρων) αν είναι σημείο της περιφέρειάς τους. Επειδή δεν υπάρχει ολίσθηση, πρέπει:

1. Τα σημεία επαφής των κυλίνδρων με το δάπεδο να έχουν συνολική ταχύτητα μηδέν, άρα $u_{c.m} - \omega R = 0 \rightarrow u_{c.m} = \omega R$ (1) και

2. Τα ανώτερα σημεία των κυλίνδρων να έχουν συνολική ταχύτητα ίση με την ταχύτητα u της ράβδου, δηλαδή $u = u_{c.m} + \omega R$ (2)

Από τις δυο παραπάνω σχέσεις (1) και (2) προκύπτει $u = 2u_{c.m}$. Άρα κάθε στιγμή η μεταφορική ταχύτητα των κυλίνδρων είναι ίση με το μισό της ταχύτητας της ράβδου κι επομένως και η μετατόπιση κάθε κυλίνδρου θα είναι ίση με το μισό της μετατόπισης της ράβδου.

ΘΕΜΑ Γ

Γ1. Είναι:

$$I_{ολ(A)} = I_{ρ_{αβδ}(A)} + I_{σφαιρ(Α)} = \frac{1}{3} M \ell^2 + m \ell^2$$

$$= \frac{1}{3} (6 \text{ kgr})(3 \text{ m})^2 + (1 \text{ kgr})(3 \text{ m})^2$$

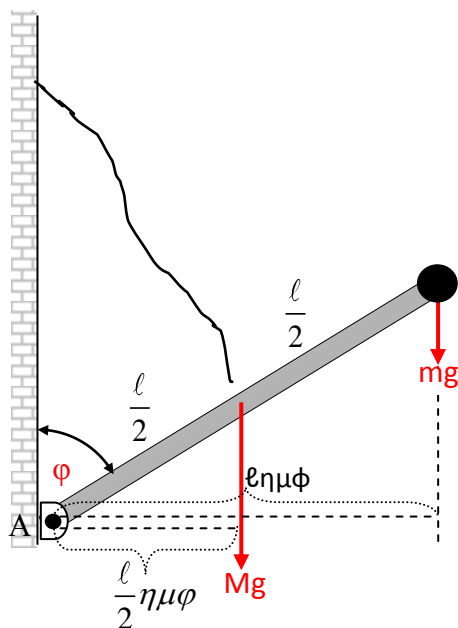
άρα $I_{ολ(A)} = 27 \text{ kgr} \cdot \text{m}^2$

Γ2. Πάνω στο σύστημα ράβδος - σφαιρίδιο ενεργούν τέσσερις δυνάμεις, το βάρος της ράβδου Mg , το βάρος του σφαιριδίου mg , η τάση του νήματος T και η δύναμη από την άρθρωση $F_{αρθ}$. Επειδή η ράβδος ισορροπεί ισχύει:

$$\Sigma \vec{\tau}_{(A)} = 0 \Leftrightarrow T \cdot \frac{\ell}{2} - Mg \frac{\ell}{2} \eta \mu \varphi - mg \ell \eta \mu \varphi = 0$$

Και μετά την απλοποίηση:

$$T = (M + 2m)g \eta \mu \varphi = (6 + 2) \cdot 10 \cdot 0,6 = 48 \text{ N}$$

Γ3.

Η γωνιακή επιτάχυνση οφείλεται μόνο στις ροπές των δύο βαρών ως προς την άρθρωση Α. Θα την υπολογίσουμε με τη βοήθεια του θεμελιώδη νόμου της στροφικής κίνησης:

$$\vec{\Sigma \tau}_{(A)} = I_{(A)} \vec{\alpha}_{\gamma\omega\nu}$$

Θεωρώντας τη δεξιόστροφη φορά περιστροφής θετική, από την παραπάνω σχέση προκύπτει η εξής αλγεβρική:

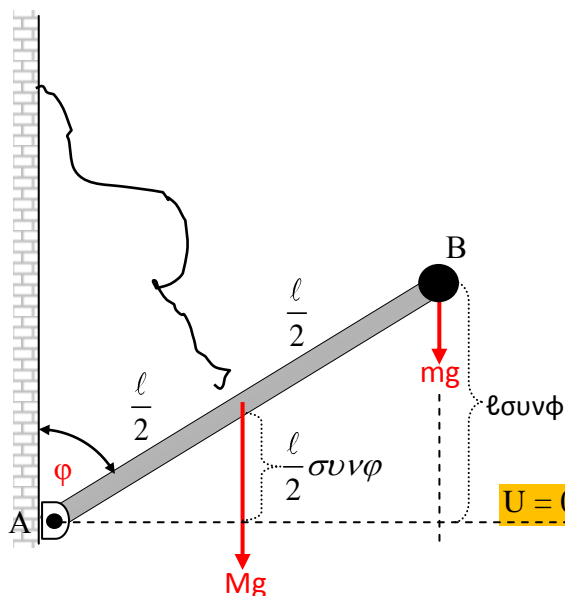
$$Mg \frac{\ell}{2} \eta\mu\varphi + mg \ell \eta\mu\varphi = I_{(A)} \alpha_{\gamma\omega\nu}$$

Άρα

$$(6\text{ kgr})(10\text{ m/s}^2)(1,5\text{ m}) \cdot 0,6 + (1\text{ kgr})(10\text{ m/s}^2)(3\text{ m}) \cdot 0,6 = (27\text{ kgr} \cdot \text{m}^2) \alpha_{\gamma\omega\nu}$$

$$\text{Απ' όπου: } \alpha_{\gamma\omega\nu} = \frac{8}{3} r / s^2$$

Γ4.

Εφαρμόζουμε Α.Δ.Μ.Ε από την αρχική θέση της ράβδου μέχρι τη θέση όπου γίνεται οριζόντια:

$$Mg \frac{\ell}{2} \sigma\upsilon\nu\varphi + mg \ell \sigma\upsilon\nu\varphi = \frac{1}{2} I_{(A)} \omega^2$$

(Ως επίπεδο μηδενικής δυναμικής ενέργειας θεωρούμε αυτό που διέρχεται από την οριζόντια θέση της ράβδου).

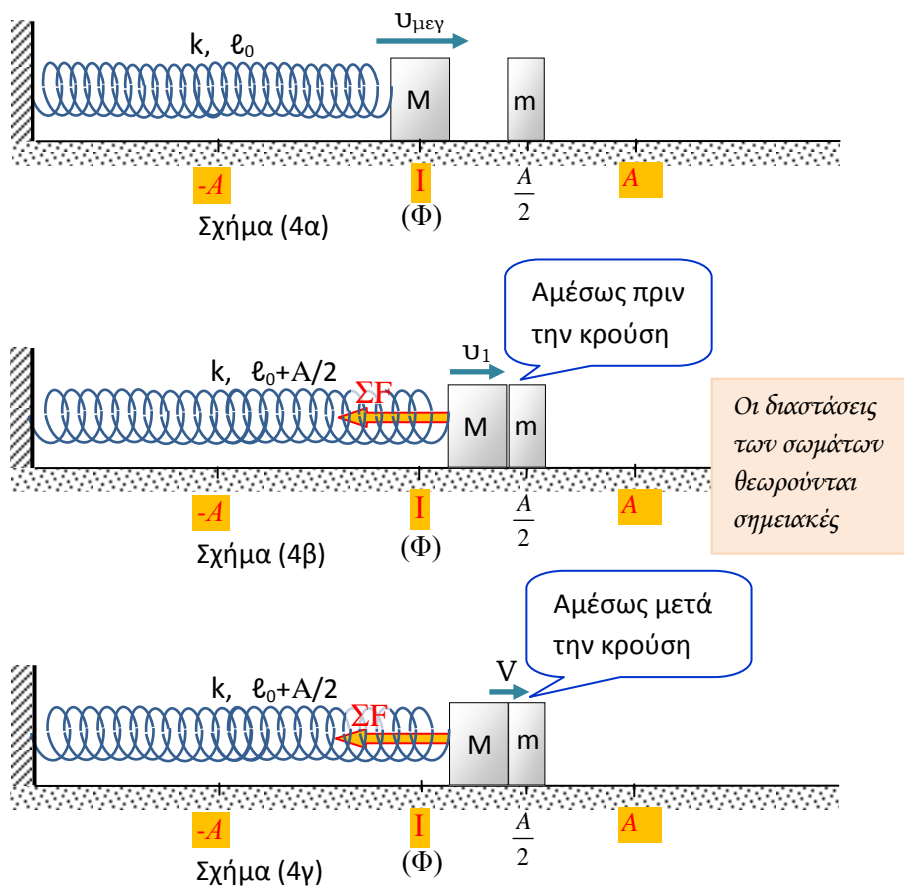
Άρα:

$$6 \cdot 10 \cdot 1,5 \cdot 0,8 + 1 \cdot 10 \cdot 3 \cdot 0,8 = \frac{1}{2} 27 \cdot \omega^2$$

(Όλα τα μεγέθη στο S.I)

$$\text{Από την παραπάνω σχέση προκύπτει: } \omega = \frac{8}{3} r / s, \text{ άρα } v_B = \omega \ell = \left(\frac{8}{3} r / s \right) (3\text{ m}) = \underline{8\text{ m/s}}$$

ΘΕΜΑ Δ

Δ1. Το σύστημα «οριζόντιο ελατήριο – μάζα» αποτελεί ένα απλό αρμονικό ταλαντωτή με σταθερά επαναφοράς $D = k$ και με ενέργεια $E_{\text{ταλ}} = \frac{1}{2} k A^2$.

Με εφαρμογή της Α.Δ.Μ.Ε μεταξύ των θέσεων $x = A$ και $x = A/2$ προκύπτει η σχέση:

$$\frac{1}{2} M v_1^2 + \frac{1}{2} k \left(\frac{A}{2} \right)^2 = \frac{1}{2} k A^2$$

$$\text{Απ' όπου: } M v_1^2 = \frac{3}{4} k A^2 \leftrightarrow v_1 = \pm A \sqrt{\frac{3k}{4M}} = \pm (0,2 \text{ m}) \sqrt{\frac{3 \cdot (100 \text{ N/m})}{4 \cdot (3 \text{ kg})}} = \pm 1 \text{ m/s}$$

Και θεωρώντας την προς τα δεξιά φορά κίνησης του σώματος θετική, η ταχύτητα του σώματος, ελάχιστα πριν την κρούση, είναι $u_1 = 1 \text{ m/s}$.

Δ2. Κατά την πλαστική κρούση των δύο σωμάτων ισχύει η Α.Δ.Ο:

$$(\longrightarrow +) \quad M v_1 = (M + m) V \leftrightarrow V = \frac{M v_1}{M + m} = \frac{3}{4} \text{ m/s}$$

Έτσι, η ελάττωση της κινητικής ενέργειας του συστήματος των σωμάτων, λόγω κρούσης, είναι:

$$\begin{aligned} K_{\text{αρχ}} - K_{\text{τελ}} &= \frac{1}{2} M v_1^2 - \frac{1}{2} (M + m) V^2 = \frac{1}{2} (3 \text{ kg}) (1 \text{ m/s})^2 - \frac{1}{2} (4 \text{ kg}) \left(\frac{3}{4} \text{ m/s} \right)^2 \\ &= \frac{3}{2} \text{ J} - \frac{9}{8} \text{ J} = \frac{3}{8} \text{ J} \end{aligned}$$

Και το ζητούμενο ποσοστό:

$$\pi = \frac{\text{μείωση της } E_{\text{κιν}}}{K_{\text{αρχ}}} \cdot 100\% = \frac{\frac{3}{8}}{\frac{3}{2}} \cdot 100\% = \underline{\underline{25\%}}$$

Δ3. 1^{ος} τρόπος: Το σύστημα αρχικά είχε ενέργεια ταλάντωσης

$$E_{\text{ταλ}} = \frac{1}{2} k A^2 = \frac{1}{2} (100 \text{ N/m}) (0,2 \text{ m})^2 = 2 \text{ J}$$

κι έχασε κινητική ενέργεια $\frac{3}{8} \text{ J}$, άρα η ενέργεια ταλάντωσης του συσσωματώματος

$$\text{θα είναι: } 2 \text{ J} - \frac{3}{8} \text{ J} = \frac{1}{2} k A'^2 \Leftrightarrow \frac{13}{8} \text{ J} = \frac{1}{2} (100 \text{ N/m}) A'^2 \rightarrow A' = \frac{\sqrt{13}}{20} \text{ m}$$

Όπου A' το πλάτος της ταλάντωσης του συσσωματώματος.

2^{ος} τρόπος: Εφαρμόζουμε Α.Δ..Ε_{ταλ} για την ταλάντωση του συσσωματώματος μεταξύ των θέσεων «αμέσως μετά την κρούση» και «μιας από τις δύο ακραίες θέσεις»

$$\begin{aligned} \frac{1}{2} (M + m) V^2 + \frac{1}{2} k \left(\frac{A}{2} \right)^2 &= \frac{1}{2} k A'^2 \\ \rightarrow (4 \text{ kg}) \left(\frac{3}{4} \text{ m/s} \right)^2 + (100 \text{ N/m}) (0,1 \text{ m})^2 &= (100 \text{ N/m}) A'^2 \\ \rightarrow \frac{9}{4} \text{ J} + 1 \text{ J} &= (100 \text{ N/m}) A'^2 \\ \rightarrow A' &= \frac{\sqrt{13}}{20} \text{ m} \end{aligned}$$

Δ4.

$$\begin{aligned} \left| \frac{dK}{dt} \right|_{x=A/2} &\stackrel{(\Theta, M, K, E)}{=} \left| \frac{dW_{\Sigma F}}{dt} \right|_{x=A/2} = \left| \frac{\Sigma F \cdot dx}{dt} \right|_{x=A/2} = \left| \Sigma F \cdot V \right|_{x=A/2} = k \cdot \frac{A}{2} \cdot V \\ &= (100 \text{ N/m}) (0,1 \text{ m}) (0,75 \text{ m/s}) \\ &= \underline{\underline{7,5 \text{ J/s}}} \end{aligned}$$

Τάσος Τζανόπουλος